

LAPORJE

8.III.2020 α Ω 11. ted

Župnija Laporje 02/8025-417, zupnija.laporje@gmail.com

Spletna stran: <https://zupnija.laporje.si>

GSM: 041 / 849 - 571

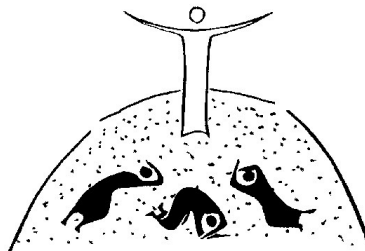
MAREC - SUŠEC

8.-II.P.NED= JANEZ OD BOGA 7- za župljane, Franciška, Franc Erker, starši, bratje, sestre Ganzitti
10.- Ljudmila, Franc Črešnjar, Janez, Justina, Stanko, Marija Urlep, Jože, Ana, Zdenka Leskovar, sor., Ivan Bračun 8.dan, REZ potomke STARE TRTE po namenu TDL. za zdravo vreme in dobro letino
9-PON= FRANČIŠKA R. 8.- po n. Brezmadežne
10.TOR= 40 MUČENCEV 8.- za blag. in zdravo pamet
11.SRE=SOFRONIJ 15,30.-Dom v Poljč..-po namenu
12.ČET=JUSTINA, gregorjevo 8.- po namenu
13.PET=KRISTINA 17-mol.ura, za duh p, Franciška Erker
14.SOB= MATILDA POSTNO ROMANJE BIRMANCEV PEVCEV NA PTUJSKO GORO: 17., Mariji v zahvalo
15.III.POST.NED=LUDOVKA, SPOVED 7.- za farane, za večni. pokoj otrok umrlih pred rojstvom, **10.- Andrej Kurnik 14. dan, Jože, Helena, Martina Lončarič, Janez Robar obl., Mariji v zahvalo, za zdravje, sor. Robar-Kodrič, Alojz, Angela Ambrožič obl., Franc, Kristina, Branko Macuh, Štici Slavko,**

Poglej kaj doseže post!
Ozdravlja bolezn, posuši odvečne sokove v telesu, izžene zle duhove, prepodi sprevržene misli, daje duhu večjo jasnost, očisti srce, posveti telo in končno človeka pripelje pred Božji prestol ... Velika moč je post in dosega velike uspehe.

sv. Atanazij

Jezusova spremenitev

17 1 Čez šest dni je Jezus vzela s seboj Petra, Jakoba in njegovega brata Janeza in jih peljal na visoko goro, na samo.

na visoko goro: po izročilu, izpričanem najprej pri Psevdo-Origenu (PG 12, 1548), se je Jezus spremenil na gori Tabor, hribu, ki se dviga okrog 300 m nad Jezreélsko ravnino.

2 Vpričo njih se je spremenil. Njegov obraz je zasijal kot sonce in njegova oblačila so postala hela kot luč.

tukaj pa gre za ontološko, bitnostno preobraženje snovi, za pojavitev Božje neustvarjene »svetlobe«, »veličastva«, »slave« v čutno zaznavnem svetu. V Bizancu je spor o naravi taborske svetlobe raznel silovite teološke spore, in to ne brez razloga, saj pravo razumevanje taborskega spremenjenja pomeni pravilno razumevanje poslednjega smisla vseh ustvarjenih bitij.

3 In glej, prikazala sta se jim Mojzes in Elija, ki sta govorila z njim.

Mojzes in Elija sta se po besedah SZ skrivnostno vrnila k Bogu (prim. 5 Mz 34,5-6; 2 Kr 2,11-12); sočasno judovstvo je razvilo pričakovanje, da se bosta spet pojavila na zemlji. Po tradicionalni razlagi njuna pojavitev »kaže na povezanost stare in nove zaveze« (Viktor Antiohijski), pri čemer je Mojzes predstavnik postave in Elija (gl. op. k 11,14) predstavnik prerokov, po drugi razlagi pa sta oba preprosto glasnika in pričji Božje zaveze z njegovim ljudstvom. - z njim tj. z Jezusom.

4 Oglasil pa se je Peter in rekel Jezusu: »Dobro je, da smo tukaj, Gospod! Če hočeš, postavam tu tri šotore; tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega.«

5 Ko je še govoril, jih je obsenčil svetel oblak, in glej,

15.III. SPOVED, 22.III. VOLITVE V ŽPS, 29.III SREČANJE BIRMANCEV IZ LAPORJA, MAKOL IN STUDENIC Z NADŠKOFOM

glas iz oblaka je rekel: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje; njega poslušajte!«

oblak: kakor pogosto v SZ je oblak tudi tu znamenje teofanije, simbol izjemnega razkritja Božje navzočnosti. - moj ljubljeni Sin ali moj Sin, Ljubljeni.

6 Ko so učenci to zaslišali, so padli na obraz in se zelo prestrašili.

7 In Jezus je pristopil, se jih dotaknil in rekel: »Vstanite in ne bojte se!«

8 Ko pa so povzdignili oči, niso videli nikogar razen Jezusa samega.

In medtem ko so šli z gore, jim je Jezus zapovedal: »Nikomur ne povejte, kar ste videli, dokler Sin človekov ne bo obujen od mrtvih!«

»TA JE MOJ LJUBLJENI SIN« Mt 17,1-9

Na današnje drugo postno nedeljo vsako leto poslušamo evangeljski odlomek o Jezusovem spremenjenju na gori Tabor. Vsi trije evangelisti: Matej, Marko in Luka, ki o tem dogodku poročajo, povedo, da so Peter, Jakob in Janez, ki jih je Jezus izbral za priče svojega poveljanja, slišali iz oblaka glas: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje, njega poslušajte!« Podobne besede je nebeški Oče izrekel ob Jezusovem krstu v Jordanu. Z veliko ljubeznijo je tudi ob našem krstu rekel: »Ta je moj ljubljeni otrok, nad katerim imam veselje.« S to izpovedjo očetovske ljubezni nas je poklical v življenje prijateljstva z njim. Žal pa ne more imeti vedno veselja nad nami, ker smo vse prevečkrat gluhi za njegov glas, ki nas znova in znova vabi, da obnovimo krstno milost. Kliče nas po svojem Sinu, ki je daroval

svoje življenje za nas, da bi nas prepričal, koliko veljamo pred Bogom in kako rad nas ima.

Bog nas kliče po naših vsakdanjih dolžnostih in življenjskih okoliščinah.

Tam se uresničuje naš krščanski poklic, tam se izkaže moč milosti našega krsta.

Pri tej nalogi nismo prepuščeni sami sebi, ob nas je vedno zvesti Bog, ki nas po milosti, izvirajoči iz trpljenja in vstajenja svojega Sina, vedno znova dviga in krepi

Vera mora pognati korenine v zemlji, v katero nas je posadil Bog. Njemu moramo služiti v ljudeh, ki so naši sopotniki, čeprav so pogosto zelo težki. Kakšni smo pa mi drugim?

»Bog nas je odrešil in nas poklical s svetim klicem, ne po naših delih, temveč po lastnem sklepu in milosti,« piše v drugem berilu apostol Pavel. Naše spoznanje o Bogu in naše prijateljstvo z njim se začenjata z njegovim darom, zato mora biti naš odgovor hvaležnost. Ta pa pomeni veselo priznanje darov, ki jih človek prejme, in tudi pripravljenost, da te nezasluzene darove posredujemo naprej. »V tebi bodo blagoslovljeni vsi rodovi na zemlji,« je Bog obljubil očaku Abrahamu. Naj se ta napoved na nek način uresničuje tudi v našem življenju.

Po: S. Čuk, Misli srca

v deželo, ki ti jo bom pokazal.

1 Mz 12,1

Bog ni pripravljen služiti načrtom mož in žena; ne pusti se podkupiti z ničimer, kar mu ljudje lahko ponudijo. Bog že ima vse in vse je njegovo. Ne da se omehčati s teleti, molitvami, »darovanimi« spovedmi, romanji ... Boga nihče in na noben način ne more spraviti v svoj žep. Bog je tisti, ki vodi igro in vabi ljudi na svoja pota.

Bog da slišati svoj glas v Abramovem srcu, kakor ga daje slišati v srcu vsakega moža in žene: »Zapusti svojo deželo, svoj dom, svoje načrte in začni hoditi po mojih poteh.«

To je vera: zapustiti svoj »dom« in svojo »deželo«, da bi začeli hoditi za Bogom in popolnoma zaupali vanj.

Takšna vera ni lahka, ker se ne rodimo z njo, ni v naši naravi in ni instinktivna, kakor je instinktivno to, da prosimo za pomoč koga, ki je močnejši od nas, če smo v nevarnosti. Takšna vera lahko izvira samo z svobodne in zavestne odločitve.

Takšna vera je dosežek.

Takšna je vera v Jezusa. Vera tistih, ki sprejemajo njegovo besedo in so mu pripravljene slediti po Božjih poteh.

Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

Materam je dano,
da v otrokovem pogledu
uganejo nemo prošnjo,
odkrijejo tisto,
kar gre mimo drugih neopaženo.
(Leon-Joseph Suenens)

□

Ljubezen ne loči
med višjimi in nižjimi,

med izobraženimi in neukimi,
med bogatimi in revnimi.
(Andrej Gosar)

□

Kristusov križ
je za človeka nekaj podobnega,
kot so za ptice krila: nosi ga kvišku.
(sv. Bernard)

□

* * *

Kdaj smo se dolžni izpovedati svojih težkih grehov? Kako pogosto naj se spovedujemo?

Ko dosežemo starost razločevanja, smo se dolžni spovedovati težkih grehov. Cerkev vernikom nujno priporoča, da to storijo vsaj enkrat letno. Na vsak način se moramo spovedati pred prejemom svetega obhajila, če smo storili težek greh. (KKC 1457)

S 'starostjo razločevanja' misli Cerkev starost, ko smo prišli do uporabe razuma in smo se naučili razločevati med dobrim in zlim.

SPREMEMBA – Žena nekega Škota pride domov: »Zdravnik mi je predpisal spremembo

*Tiste dni je Gospod rekel Abramcu:
»Pojdi iz svoje dežele, iz svoje rodbine in iz hiše svojega očeta*

zraka.« – »No, imava srečo: prav zdaj se je veter obrnil!«

KOMARJI – Mujo in Suljo sta prespala v nekem hotelu in ponoči so ju pikali komarji. Zjutraj sta se pritožila receptorju. Ta ju je vprašal, če sta pustila prižgano luč. »Seveda sva,« sta rekla. – »Luč morate ugasiti, ker jih svetloba privlači! In tako sta drugo noč ugasnila luč in priletele so kresnice. Mujo zakliče: »Beživa, prišli so z baterijami!«

Na slovesnem romanju
ali na križevem potu,
ki se ga udeleži na tisoče ljudi,
bi vsi radi nosili križ
na čelu procesije.
Koliko pa je pripravljenih nositi
svoj lastni križ na romanju
vsakdanjega življenja?
(Francois X. Nguyen Van Thuan)

□

Človeka ne naredijo
svetega in pravičnega
globokoumne razprave,
ampak krepostno življenje,
zaradi katerega je ljub Bogu.
(Tomaž Kempčan)

□

Moč kreposti nekega človeka
se ne sme meriti po tem,
kašni so njegovi izjemni napori,
ampak po tem,
kakšen je njegov vsakdan.
(Blaise Pascal)

□

Naše življenje je prvi evangelij.
(Joseph Cardijn)

**Bratje in sestre, kakor je po enem
človeku prišel na svet greh in po
grehu smrt, tako je smrt prišla na
vse ljudi, ker so vsi grešili.**

prim. Rim 5,12

**Skratka, zamišljajmo si, da ne bi bilo nikogar,
ki bi bil pretkan, nasilen, brezvesten,
izkoriščevalski, podkupljiv, ki bi se izmikal
obveznostim ...**

**Če bi se to zgodilo, ne bi izginile bolezn
smrt, bili pa bi blizu Božjemu načrtu:
življenje v sreči tu na zemlji, nato prijeten
spanec in potem raj.**

Lepe sanje ...

Seveda!

Toda pozor!

**Manj grehov pomeni manj bolezn, nesreč in
smrti.**

To pa ni majhna odgovornost. Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

Vsak večer, preden zaspim, se zapletem v pogovor z Bogom. Pustim, da me Bog vpraša: Hej, mladenič, kaj si danes dobrega naredil? Kje pa si ga lomil? Tako preprečim, da bi določeni grehi postali navada in bi moja vest počasi otopela. C. S. Lewis je vest nekoč primerjal s koničastim kamnom v srcu; ko grešiš, te ta kamen zbode v srce. Če pa grešiš vedno znova, tako da kamen nenehno prihaja v stik s steno srca, ta stena počasi otrdi, vse dokler nekoč sploh ne opaziš več, da grešiš.

Pri veliko rečeh je takoj jasno, da sem na napačni poti. Pri drugih mi manjka pregled. Da bi si tudi tukaj lahko razjasnil stvari, mi je nekoč pomagal duhovnik, pri katerem se

spovedujem (moj »spovednik«). Mnogo pa se mi je že odprlo tedaj, ko sem bral Sveto pismo ali listal po Katekizmu.

Pri sebi sem odkril mehanizem, po katerem nezavedno pridem na stranpot:

Udaril sem mlajšega brata. Pravzaprav tega sploh nisem hotel, saj je sicer zelo prijeten poba. Ampak kako je do tega prišlo? Okej, tu je bila tista zadeva s kovancem za dva evra, ki je ležal na moji pisalni mizi in je nenadoma izginil. Moj brat je to sicer zanikal in izpraznil hranilnik, da bi mi dokazal, da ni vzel mojih dveh evrov, a jaz kljub temu nisem čisto prepričan v njegovo nedolžnost. Potem pa je pri zajtrku vzel zadnjo štručko. Jaz sem bil še tako lačen, pa sem iz vljudnosti hotel počakati, če bosta mami in oči hotela tisto štručko. Ampak bratec sme spet vse, njega nikoli ne okregata. Užaljeno sem gledal, kako je staršema ponosno pokazal svojo risbico in jo je mami takoj nalepila na hladilnik. Potem je še trikrat prišel v mojo sobo, ne da bi potrkal, ko pa sem ga zalotil z mojim mobilom, medtem ko je pregledoval moje SMS-e, sem mu eno primazal. On je začel tuliti in je stekel k mami, mene žge dlan in nenadoma mi je strašno žal in te vprašam, kaj me je že spet obsedlo.

Ključnega pomena je torej, da napake zaznam pravočasno in se jim vsaj skušam izogniti. Če moj sistem pravočasnega notranjega opozarjanja deluje pravilno, mi ne bo potrebno že pri prvem naslednjem koraku pasti na kolena pred Bogom in ga prositi za odpuščanje, saj se bodo spodrsljaji dogajali manj pogosto.

Vsekakor pa je postni čas nadvse primeren, da se o morebitnih »padcih« z Bogom pogovorim tudi v spovednici. Poskusi. Polepšalo ti bo dan in še kaj več.

Po: Youcat – spoved

**Ko je še govóril,
jih je obsenčil svétel oblak,
in glej, glas iz oblaka
je rekel:
»Ta je moj ljubljeni Sin,
nad katerim imam veselje;
njega poslušajte!«
Ko so učenci to zaslišali,
so padli na obraz
in se zelo prestrašili. (Mt 17,5–7)**